

דף פה.

עין משפט א.

י"ד סימן רמא סעיף ד

ה. ד. היו אביו ואמו רשעים גמורים ^ח ועוברי עבירה, אפי' נגמר דינם למיתה ויוצאים ליהרג אסור לו להכותם ולקללם, ואם הכה או קלל אותם פטור. אבל אם עשו תשובה הרי הוא חייב ונהרג עליהם * אע"פ שיוצאים הם ליהרג.

עין משפט ב.

הו"מ סימן תב סעיף לה

לה. לז. ביישו כשהוא ישן ^ב ומת בתוך שינתו ^ג שלא הרגיש כלל בבושת אין גובין אותה בושת ^ד, מ"מ אם תפסו יורשיו אין מוציאין מידם.

* וי"א דהמבייש בכה"ג פטור ^ה.

הישן שבייש פטור ^ו.

ת. רמב"ם שם מברייתא בסנהדרין פ"ה ע"א. וכתב בספר ראשון לציון למוהר"ר הרב חיים בן עטר זלה"ה דדוקא רשעים גמורים ועדיין בעלי עבירה אין להכותם אבל גם אין לכבדם, אבל בבעל עבירות שאינו ממשיך חייב גם לכבדו, וכמו בסי' ר"מ סעיף י"ח ובברכי יוסף כתב שאין דבריו מוכרחים.

א. ודוקא בבנו אבל אחר שהכהו או קללו אחר שנגמר דינו למיתה אע"פ שעשה תשובה פטור הואיל והולך למיתה מ"מ אם ביישו חייב המבייש בקנס. טור ורמב"ם. ש"ך ס"ק ג'.

ב. בעיא בגמ' פ"ו ע"א ולא איפשטא ופסק כבכל ספיקא דדינא דפטור אבל אם תפס אין מוציאין מידו.

ג. כן הוא לשון הרמב"ם, וכ"כ הטור.

ד. ובגמ' שם אם טעם שחייבתו תורה בושת הוא משום כיסופא דידיה וכאן לא שייך שהרי מת ופטור או משום כיסופא דבני משפחתו והרי הם חיים וחייב ולא איפשטא שם בגמ'.

ה. טור בשם הרא"ש שמפרש שם דהבעיא נפשטא ופטור וכ"נ מדברי התוס' שם.

ו. שם במשנה פ"ו ע"ב, דבעינן דוקא שבייש בכוונה ולמד מהפסוק "והחזיקה במבושיו".

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג.

ח"מ סימן תכ סעיף ב

ג. הכהו מכה שאין בה שוה פרוטה לוקה כיון שאין בה חיוב ממון ז', ואפי' הכה עבד כנעני לוקה ח' שהרי חייב במצות.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רמא סעיף ד

עיין לעיל עין משפט א

דף פה:

עין משפט א.

יו"ד סימן רמא סעיף ה

ה. עבר אביו או אמו עבירה שלוקין עליה והיה הבן שליח בי"ד לא יכה אותם ט'. ה"ה אם נתחייבו בנידוי לא יהיה הבן השליח לנדותם, ולא ירדוף ולא יכה אותם בשליחות בי"ד, אע"פ שראויים לזה ולא עשו תשובה.

עין משפט ג.ד.

יו"ד סימן רמא סעיף א

עיין לעיל דף פד: עין משפט א

ז. מכתובות ל"ה ע"א, אבל אם יש בה ממון נותן ממון ואינו לוקה אפי' התרו בו ולמדין מהכתוב "אשר עשה כן יעשה לו" ו"כן ינתן בו" למה לי, אלא דבר שיש בו נתינת ממון ומלקות בבת אחת פשיטא דלא מענישים אותו בשניהם דכתיב כדי רשעתו, רשעה אחת אתה מחייבו ולא ב' רשעיות, ועיין בריש סי' תכ"ד. סמ"ע ס"ק ה'.

ח. מבב"ק פ"ח ע"א דעבד אחיו הוא במצוות, והוא כאשה והדין מבואר במכות ט' ולא דוקא עבד כנעני של חבירו אלא אפי' עבד כנעני שלו אסור להכותו, ואם הכהו לוקה אם אין בהכאה שוה פרוטה.

ט. מסנהדרין פ"ה ע"ב.